

Historiske měznički

Mězník jón něchtó mjenowaše, wony džer 17. nowembra 2018 w Slepom. Tam zhromadzeni su to tak začuvali. Mjez nimi běch jedyn ze staršich. Mjez žadnymi lěpšinami staroby je, zo so či přítomnosć pōčne do historiskeho zwiska zaradować. Jako 17. nowembra w milej Slepjanskej cyrkwičce sedžach a po tym w žurli za cyrkwju konstituowanje Serbskeho sejma sobu doživlích, so mi zdawaše, zo běch to wšo hižo jónu widział: Mějach un déjā vu. Cyrkej bě „debjena“ ze žonami w swjedženskej drasće wobeju Łužicow a srjedźneje k tomu, jim poboku swjatočne zdrasceni mužojo, swjedženskoś we wšech wobličach. Jako po tym w kulturnym centrumje čłonojo Serbskeho sejma swoje powołanske wopisma přijimachu a so za blido zesydachu, starobna prezidentka přenje zeňdzenje sejma wotewri a gremij přenje wobzamknjenja schwali, drje wšitkich přitomnych fascinacija wokomika jimaše. To wězo njeběch hižo raz dožiwił. Čehodla so mi tak zda?

Do zahajenia přenjeho wuradżowanja sejma zahra pianist „Wjesele džensa so zetkawamy tu“. Pěseri drje je něchtó z dobrym čuchom za historiski moment orchestrał. Spěw, kotryž maja mnozy za stary ludowy,asta po Druhej swětowej wojnje, po tym zo bu přjedawši mězník serbskich stawiznow stajeny. Sym to takle dožiwił: 1950 běchmoj, Jan Bulank a ja, po džesatce z wyše ſule w Kamjencu na Serbsku wyšu ſulu w Budyšinje přeča-hnyloj. Kontrast bě mócný. Naraz běchmoj w dospołnej hinaſej wokolinje. W Kamjencu běchmoj ſulerzej na tradiciju bo-hateje Lessingoweje ſule, a nětko w Budyšinje běchmoj člonaj zhromadzenstwa w stawiznach přenjeje serbskeje wyše ſule. Wučerjam jako zwiazkarjam zhromadneho předewzača dowéru a respekt wopokazachmy. Serbstwo bě z procha stanylo. Po dramatiskim přewrócie wotewri so směr do swětłego přichoda. Znowa założena Domowina bu z čeridłom serbskeho wzrođenja, serbsku młodžinu jeje zwiazarka a prócowarka nowu politiku kultury. W tym wobłuku skomponowa Jan Bulank swój wuchopleničak „Wjesele džensa“. Dopominam so, kak běchmoj doma pola Bulanekc we Wotrowskej pjeckarni tekst spěva wobrěcalo. Wjesele džensa je młodžinski duch tehdysko zazběha tak čerstwie wobchował, zo při skladnosći dalšeho mězníka serbskich stawiznow zaso zaklinča. Njeje lěpšeho signala, z kotrymž mohlo so dželo sejma zahajić a z nim nowa etapa serbskeho wzrođenja.

Mězník lěta 2018 steji w hinaſej krajinje hač mězník lěta 1945. Po wójnje poča Serbstwo rozkčewać. Hižo 73 lět doho so wone mjeztym spēchuje. Mamy ſule, nowiny, knihy, rozhłos, džiwiadło, instituty a institucije atd. Pjenjez za spēchowanje serbskeje kultury drje njeje dosć a při-wšem wjjele wjac hač hdy přjedy. Zwonka

serbskich institutow a institucijow pak serbsku rěč džer a mjenje slyšiš. Je funkcionarow, kotriž praja, zo so Serbstwo tak a tak zhubi. To mohlo so stać, hdy by status quo do 17. nowembra 2018 dale tral, nie pak, hdyž serbski lud přinošuje k rozrisanju wužadanow doby, kotrychž je dosć a nadosć. W Nakromnych myslach běch hižo před něšto časom spomnił na potencjal dwurěčnosć Serbow a dwukulturnoscē a tak na posrednišku rólu Serbow mjez europejskim „zapadom“ a „wuchodom“. Po přením zeňdzenju sejma chcu skedžbić na další potencjal Serbow k zaručenju swojego přichoda jako lud.

Sejm je parlament z njewšednym sebzrozumjenjom a dželovym wašnjom. Sewjerni a južni Łužisci Serbja sedža za jednym blidom, srjedźni mjez nimi. Stronskich frakcijow njeje, jednotliwe zajimy podriaduju so powšitkownemu dobru serbskeho ludu. Zeňdzenja su zjawne, po-ručam jónu posluchać, wotewrjenosć je nazorna. A wosebje: Sejm džela po principje demokratije konsensa. Problemy so wutrajne rozjimaja, doniž so sejm na zhromadnu poziciju njedojetna, kotruž potom zhromadnje zastupuje. Posluchamy na najcišsi hłos, prajimy. Politiska kultura sejma njeznae dobycérjow a přehračkow. Demokratija konsensa pomha zesylnić serbske zhromadzenstwo a skići hódne nazhonjenja za rozestajenie z problemami tuchwilu po wšem swěće pře-ważowaceje demokratije konkurencji. Sejm je na dobrym puću jako model na-časneho demokratiskeho porjada we Łužicy a zwonka njeje. Přeco steješe při mězníkach serbskich stawiznow młodžina sobu w přením rjedže, či čiliši předku. Spomnju na Sokol w 1920tych lětach a na I. serbsku kulturnu brigadu w 1950tych z jeje wumělskim nawodu Janom Bulankom. Tak je to tež nětko z młodymi člon/kami sejma a jich runolětnymi. Štò z nich nam wobradži Wjesele džensa na-jeje, bóle hižo jich doby, spěw kadetow a kadetkow noweho myšlenja w Serbach?

■ Klaws Thielmann